

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นเชิงพรรณนาแบบตัดขวางมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับภาวะวิตกกังวลในกลุ่มวิศวกรโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

ประชากรที่ศึกษาเป็นวิศวกรในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่จำนวน 3 โรงงาน ในกรุงเทพฯและสมุทรปราการซึ่งอยู่ในเขตที่ 1 แบ่งเขตตาม BOI โรงงานที่เลือกจะผลิตผลิตภัณฑ์ 3 ชนิดคือ โรงงานประกอบชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ แผงวงจรไฟฟ้าและผลิตโทรทัศน์ จำนวนวิศวกรทั้งหมด 138 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นมาตรวัดมี 2 ส่วน คือ

1. มาตรวัดวัดความพึงพอใจในงาน JDI ของ Smith และคณะ มี 5 ด้าน คือ งานรายได้ โอกาสในความก้าวหน้า ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

2. มาตรวัดความวิตกกังวล The State-Trait Anxiety Inventory ของ Spielberger มี 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบวัดความวิตกกังวลแบบสแตท ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความวิตกกังวล แบบเทรท

การเก็บข้อมูลใช้เวลา 1 เดือน ตั้งแต่ 15 ธันวาคม 2536 - 15 มกราคม 2537 หลังจากรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SAS ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ Pearson product moment correlation

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับภาวะวิตกกังวลในกลุ่มวิศวกรโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่จำนวน 3 โรงงานครั้งนี้ หลังจากเก็บข้อมูลและมีการติดตามผลจนถึงสิ้นสุดการเก็บข้อมูล ได้รับข้อมูลกลับมาเป็นจำนวนทั้งสิ้น 138 คน ดังนี้ โรงงานประกอบชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์จำนวน 70 คน (จากจำนวนทั้งหมด 100คน) โรงงานแผงวงจรไฟฟ้าจำนวน 45 คน (จากจำนวนทั้งหมด 50คน) และโรงงานผลิตโทรทัศน์จำนวน 23 คน (จากจำนวนทั้งหมด 30 คน) ได้รับแบบสอบถามกลับจำนวนร้อยละ 76.67

กลุ่มวิศวกรที่ศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 138 คน เป็นเพศชาย 130 คน คิดเป็นร้อยละ 94.2 เพศหญิง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 วิศวกรเกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย ระดับการศึกษาเกือบทั้งหมดเป็นระดับปริญญาตรี การศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวนร้อยละ 92.8 และระดับปริญญาโทมีจำนวนร้อยละ 7.2

อายุเฉลี่ยของวิศวกรคือ 27.66 ปี อยู่ในช่วง 21- 48 ปี วิศวกรที่มีอายุ 27 ปี มีจำนวนมากที่สุด ส่วนอายุการทำงานเฉลี่ยคือ 4.26 ปี อยู่ในช่วง 1- 23 ปี อายุการทำงาน 1 ปีมีจำนวนมากที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความพึงพอใจในงาน 5 ด้านคือ งาน รายได้ โอกาสในความก้าวหน้า ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน พบว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ($r = 0.22, 0.16, 0.07, 0.21, 0.11$) ในทางบวก ในด้านงานและด้านผู้บังคับบัญชาเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับความพึงพอใจในงาน 5 ด้านคือ งาน รายได้ โอกาสในความก้าวหน้า ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน พบว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ($r = 0.21, 0.13, 0.05, 0.16, 0.04$) ในทางบวก ด้านงานเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในเรื่องระดับความพึงพอใจในงาน 5 ด้าน พบว่า วิศวกรมีความพึงพอใจในด้านผู้ร่วมงาน ส่วนด้านอื่นอีก 4 ด้าน คือ งาน โอกาสในความก้าวหน้า รายได้ ผู้บังคับบัญชา ความพึงพอใจอยู่ในระดับรู้สึกไม่แน่ใจว่าพึงพอใจในงาน

ในเรื่องระดับความวิตกกังวล พบว่าวิศวกรมีความวิตกกังวลแบบสเตรทในระดับมีบ้าง แสดงว่าวิศวกรมีความรู้สึกวิตกกังวลจากสภาพแวดล้อมการทำงานบางครั้ง ส่วนความวิตกกังวลแบบเทรท พบว่าวิศวกรมีความวิตกกังวลแบบเทรทในระดับบางครั้ง แสดงว่าโดยทั่วไปในการทำงานวิศวกรมีความรู้สึกวิตกกังวลบางครั้งซึ่งมีผลจากบุคลิกภาพส่วนตัวของวิศวกร

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับความวิตกกังวลพบว่า ความพึงพอใจในงาน 5 ด้าน คือ งาน รายได้ โอกาสในความก้าวหน้า ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานกับความวิตกกังวลแบบสเตรทมีความสัมพันธ์ในทางลบ ($r = -0.54, -0.26, -0.39, -0.34, -0.31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านงาน โอกาสในความก้าวหน้า ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลแบบสเตรทในระดับกลาง ส่วนด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลแบบสเตรทในระดับต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับความวิตกกังวลพบว่า ความพึงพอใจในงาน 5 ด้าน คือ งาน โอกาสในความก้าวหน้า ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานกับความวิตกกังวลแบบเทรทมีความสัมพันธ์ในทางลบ ($r = -0.47, -0.27, -0.37, -0.34, -0.44$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านงาน โอกาสในความก้าวหน้า ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลแบบเทรทในระดับกลาง ส่วนด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลแบบเทรทในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นที่สนใจของผู้บริหารโรงงานเพื่อนำไปปรับปรุงองค์กรในด้านงานหรือด้านการบริหาร โดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีระบบการบริหารที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดีผู้วิจัยอาจจะเลือกรูปแบบการวิจัยอย่างอื่น ๆ ได้ เพื่อติดตามผลและประเมินผลได้ไม่จำเป็นต้องเป็นแบบตัดขวาง (cross-sectional study)

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาคั้งนี้ศึกษาเฉพาะโรงงานขนาดใหญ่ในเขตที่ 1 ของ BOI การศึกษาคั้งต่อไปอาจจะขยายเขตพื้นที่ซึ่งอยู่ในต่างจังหวัดด้วยก็จะได้ข้อมูลมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมีการส่งเสริมการลงทุนในทุกภาคของประเทศไทย
2. การเลือกโรงงานและประเภทอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นๆ ที่มีความเสี่ยงในการทำงาน อาจจะช่วยด้านการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพจิตได้
3. กลุ่มศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจศึกษาในเพศหญิงได้มากขึ้นเนื่องจากวิศวกรที่เป็นเพศหญิงจะมีมากขึ้นตามการสนับสนุนของรัฐที่เร่งผลิตวิศวกรทุกสาขาที่ขาดแคลนรวมทั้งการศึกษาในโรงงานผลิตภัณฑ์อื่นๆ
4. ในเรื่องของงานยังมีประเด็นที่น่าสนใจศึกษาต่อไป เช่น ความคิดที่จะเปลี่ยนงานการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติ การเปลี่ยนแปลงเวลาทำงาน